

[Udenrigsministeren.]

ge til at fastlægge, hvordan regeringen skal sikre, at der handles i overensstemmelse med de af folketinget vedtagne regler.

Der må i høj grad sondres efter sagernes karakter og betydning. Det er derfor desværre uundgåeligt, at der bliver tale om skøn, men jeg vil gerne generelt erklære, at det er regeringens linje og faste vilje gennem markedsudvalget at give folketinget adgang til alle relevante oplysninger og derigennem efter bedste evne sikre, at det er muligt for udvalget på folketingets vegne at varetage opgaverne, sådan som de er defineret i markedsudvalgets beretning.

Jeg må endvidere fremhæve, at med det meget store og omfangsrige materiale og de mange ofte teknisk bestemte sager, der behandles, vil det ikke kunne undgås, at der fra tid til anden opstår fejl. Det kan være noget, der vedrører faktiske oplysninger; det kan være fejlskøn på et administrativt plan af, hvornår et spørgsmål har en sådan karakter, at det kræver forelæggelse for en minister: det kan også være fejl i et politisk skøn af, hvornår en sag kræver forelæggelse for markedsudvalget. Sådanne fejl er da også forekommet af og til i hele den periode, Danmark har været medlem. Der skal ikke være tvivl om, at regeringen, når fejl konstateres, er parat til at beklage dem og, hvor det er muligt, også at søge dem ændret og søge afgørelserne ændret, såfremt et flertal ønsker det.

På samme måde vil jeg gerne gentage, at selv dér, hvor det viser sig, at der kun er tale om procedurefejl, som ikke har øvet nogen indflydelse på sagens endelige afgørelse, må det også være regeringens holdning, at sådanne fejl beklages og undgås. Jeg har i anledning af forespørgslen også gjort mig tanker om, hvorvidt det løbende arbejde i udvalget kan lettes. Mit eget indtryk er, at det ofte må være vanskeligt for udvalgets medlemmer med ret kort varsel at skulle sætte sig ind i nye og mere komplicerede sager, mens sager, der har løbet over længere tid, normalt går lettere.

Det er imidlertid sådan, at den fremgangsmåde, der skal anvendes ved forberedelse af ministerrådsmøder, i praksis bevirker, at vi i Danmark ofte får kort tid til at forelægge og behandle nye sager, der skal til afgørelse. Jeg ved, at den foregående re-

gering også under det danske formandskab interesserede sig meget for dette spørgsmål og også gjorde en indsats for at få fastlagt stramme tidsfrister for, hvornår sagerne skulle være klar fra behandlingen i Bruxelles til behandling i hovedstæderne. Det er imidlertid stadig sådan, at en del sager kommer meget sent frem, og hvis det også er den almindelige fornemmelse i udvalget, vil jeg gerne give tilsagn om at søge at påvirke fremgangsmåden ved sagernes behandling i Fællesskabet, så der kan blive mulighed for en tidligere orientering i hvert tilfælde om mere væsentlige spørgsmål, der skal til afgørelse.

Jeg er i det hele taget indstillet på både nu og løbende at drøfte både procedure og praktiske forhold. Det må være i alles interesse, at det ikke er sådanne forhold, der giver anledning til modsætninger eller misforståelser.

Ordføreren for forespørgerne (Ivar Nørgaard)
(S):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for svaret på forespørgslen. Det ser jo ud til, at ministeren, hvad angår den konkrete sag om budgettet, synes at være indstillet på, at der kan være begået en fejl, og at han gerne vil ændre det, mens forsvarstalen vedrørende behandlingen af FN-sagen jo ikke indeholdt nogen indrømmelser af fejl.

Efter almindelig opfattelse har regeringen to hovedopgaver i sin markedspolitik. Den ene er at fremføre de danske markedspolitiske synspunkter på en sådan måde, at de bliver forstået og respekteret af de øvrige medlemmer af EF. Den anden hovedopgave er at orientere folketinget i god tid og på betryggende måde, før beslutninger tages, og sådan at regeringen har sikret sig, at den har indhentet tilslutning fra et flertal, inden den binder Danmark.

Hvad angår den første hovedopgave: at fremføre Danmarks markedspolitiske synspunkter på en sådan måde, at de bliver forstået og respekteret, er den første hovedbetingelse, at ministeren er fysisk til stede. Hvis ministeren ikke er fysisk til stede, udelukker det jo sig selv, at ministeren kan gøre andre opmærksom på, hvad der er vor politik, og sørge for, at den bliver respekteret.

Det er det første, man har kritiseret i markedsudvalget, og som vi fra socialdemokratiske side har gjort opmærksom på man